

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lutego 2020r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział XI Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Dariusz Plewczyński

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2020 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) w S.

z udziałem (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. i R. K.

w przedmiocie złożenia świadczenia do depozytu sądowego

postanawia:

I. zezwolić wnioskodawcy (...) (...) w S. na złożenie do depozytu sądowego świadczenia pieniężnego w kwocie 399.712,50 zł (trzysta dziewięćdziesiąt dziewięć tysięcy siedemset dwanaście złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem części wynagrodzenia za roboty budowlane w zakresie zadania „(...) Z. (...) w S.” w wykonaniu umowy o udzielenie zamówienia publicznego nr (...) zawartej w dniu 23 lipca 2018 r. pomiędzy (...) (...) w S. a (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. i w związku z wykonaniem umowy nr (...) zawartej w dniu 3 października 2018 roku pomiędzy (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. a R. K.;

II. ustalić, że kwota wynagrodzenia wymieniona w pkt I niniejszego postanowienia ma być wypłacona temu z uczestników niniejszego procesu (lub jego następcy), który wykaże prawomocnym orzeczeniem sądowym prawo do tej części wynagrodzenia ,

III. ustalić, że złożenie do depozytu sądowego kwoty wskazanej w punkcie I nastąpiło z dniem jej rzeczywistej wpłaty na rachunek bankowy (2.12.2019r);

SSR Dariusz Plewczyński

Sygn. akt XI GNs 6/19

UZASADNIENIE

Wnioskodawca (...) (...) w S. złożył wniosek o złożenie do depozytu sądowego kwoty 399.712,50 zł tytułem zobowiązania względem uczestników tj. (...) sp. z o.o. i R. K..

Uzasadniając wniosek o zezwolenie na złożenie do depozytu sądowego wnioskodawca wskazał, że zawarł w dniu 23 lipca 2018 roku z uczestnikiem (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. umowę o udzielenie zamówienia publicznego nr (...). Za wykonanie tej umowy przewidziano dla uczestnika (...) Sp. z.o.o. wynagrodzenie w kwocie 4.499.000 zł brutto.

W dniu 3 października 2018 roku uczestnik (...) sp. z.o.o. zawarł z drugim uczestnikiem R. K. umowę o podwykonawstwo. Umowę zawarto za zgodą wnioskodawcy. Przedmiotem umowy było wykonanie wszystkich

instalacji sanitarnych z urządzeniami. Wynagrodzenie z tego tytułu należne podwykonawcy określone zostało na kwotę 1.395.000 zł.

W dalszej części wnioskodawca wskazał, że otrzymał informacje, że (...) sp. z.o.o

naliczył karę umową R. K. w kwocie 399.712,50 zł i dokonał jej potrącenia. Uczestnik ad. 2 zakwestionował naliczenie kary i dokonane potrącenie oraz wezwał wnioskodawcę do zapłaty przedmiotowej kwoty.

Wezwanie do zapłaty wynagrodzenia wystosował wobec wnioskodawcy również uczestnik ad. 1.

Wnioskodawca zawiadomił (...) sp. z.o.o o zamiarze dokonania bezpośredniej zapłaty podwykonawcy, czemu uczestnik (...) sp. z.o.o sprzeciwił się.

Wnioskodawca podnosi, że nie wie komu przypadnie kwota składana do depozytu.

W odpowiedzi na wniosek R. K. potwierdził okoliczności wskazywane przez wnioskodawcę. Wskazał jednak, że z uwagi na oczywistą bezzasadność stanowiska (...) sp. z.o.o. zapłata powinna nastąpić na jego rzecz bez składania do depozytu sądowego.

W odpowiedzi na wniosek (...) sp. z.o.o wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że wnioskodawca ma możliwość oceny całego procesu budowlanego, w tym oceny zasadności naliczenia kary umownej.

Sąd zważył co następuje:

Wniosek okazał się być uzasadniony.

W postępowaniu o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego sąd nie bada prawdziwości twierdzeń podnoszonych przez dłużnika, ograniczając się do oceny, czy według przytoczonych okoliczności złożenie do depozytu jest prawnie uzasadnione (art. 693¹ k.p.c.). Wystarczające jest spełnienie przesłanek przewidzianych w przepisie art. 693 k.p.c., a te wnioskodawca spełnił.

W niniejszej sprawie nie ma potrzeby odwoływania się do treści art. 467 k.c., jak czyni to pełnomocnik uczestnika ad.1. Kwestia ta uregulowana jest bowiem w art. 143c ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz.U.2019.1843 j.t.). Zgodnie z ustępem 1 tego przepisu zamawiający dokonuje bezpośredniej zapłaty wymagalnego wynagrodzenia przysługującego podwykonawcy lub dalszemu podwykonawcy, który zawarł zaakceptowaną przez zamawiającego umowę o podwykonawstwo, której przedmiotem są roboty budowlane, lub który zawarł przedłożoną zamawiającemu umowę o podwykonawstwo, której przedmiotem są dostawy lub usługi, w przypadku uchylenia się od obowiązku zapłaty odpowiednio przez wykonawcę, podwykonawcę lub dalszego podwykonawcę zamówienia na roboty budowlane. Przed dokonaniem bezpośredniej zapłaty zamawiający jest obowiązany umożliwić wykonawcy zgłoszenie w formie pisemnej uwag dotyczących zasadności bezpośredniej zapłaty wynagrodzenia podwykonawcy lub dalszemu podwykonawcy, o których mowa w ust. 1. Zamawiający informuje o terminie zgłaszania uwag, nie krótszym niż 7 dni od dnia doręczenia tej informacji (ust 4).

Zgodnie z ust. 5 w przypadku zgłoszenia uwag, o których mowa w ust. 4, w terminie wskazanym przez zamawiającego, zamawiający może:

1) nie dokonać bezpośredniej zapłaty wynagrodzenia podwykonawcy lub dalszemu podwykonawcy, jeżeli wykonawca wykaże niezasadność takiej zapłaty albo

2) złożyć do depozytu sądowego kwotę potrzebną na pokrycie wynagrodzenia podwykonawcy lub dalszego podwykonawcy w przypadku istnienia zasadniczej wątpliwości zamawiającego co do wysokości należnej zapłaty lub podmiotu, któremu płatność się należy, albo

3) dokonać bezpośredniej zapłaty wynagrodzenia podwykonawcy lub dalszemu podwykonawcy, jeżeli podwykonawca lub dalszy podwykonawca wykaże zasadność takiej zapłaty.

W przypadku dokonania bezpośredniej zapłaty podwykonawcy lub dalszemu podwykonawcy, o których mowa w ust. 1, zamawiający potrąca kwotę wypłaconego wynagrodzenia z wynagrodzenia należnego wykonawcy (ust.6).

Tak jak wskazano powyżej sąd nie bada prawdziwości twierdzeń podnoszonych przez dłużnika, ograniczając się do oceny, czy według przytoczonych okoliczności złożenie do depozytu jest prawnie uzasadnione. W niniejszej sprawie wnioskodawca przytoczył stosowne twierdzenia, nadto fakt zawarcia umów o wykonawstwo i podwykonawstwo nie jest kwestionowany przez uczestników i wynika z załączonych dokumentów. Bezspornie (...) sp. z.o.o zgłosił też sprzeciw przeciwko wypłacie wynagrodzenia bezpośrednio na rzecz podwykonawcy. Niewątpliwie pomiędzy wykonawcą i podwykonawcą istnieje spór, co do zasadności wynagrodzenia. Spór ten dotyczy wykonania umowy zawartej między wykonawcą i podwykonawcą, której wnioskodawca nie jest stroną, a ściślej zasadności naliczenia kary umownej. Rozstrzygnięcie sporu przekracza ramy niniejszego postępowania. W świetle powyższego istnieje zasadnicza wątpliwość, co do podmiotu któremu płatność się należy. W takiej sytuacji inwestor, zgodnie z dyspozycją ustawową, ma możliwość złożenia spornej kwoty do depozytu.

Stanowisko zgodne z wyżej przedstawionym wyrażane jest również w doktrynie. J. J. (1) (D. W., J. J., S. M. Prawo zamówień publicznych. Komentarz (...), 2018 w Komentarzu do art. 143 c ustawy teza 5) wskazuje, że artykuł 143c ust. 5 pkt 2 wyznacza pozakodeksową przesłankę złożenia świadczenia do depozytu sądowego. Przesłanką złożenia kwoty wynagrodzenia do depozytu sądowego jest istnienie zasadniczej wątpliwości zamawiającego co do wysokości należnej zapłaty lub podmiotu, któremu należy się płatność. Wątpliwość co do wysokości zapłaty może powstać w szczególności w przypadku naliczenia kar umownych podwykonawcy przez wykonawcę (dalszemu podwykonawcy przez podwykonawcę), podniesienia przez wykonawcę roszczenia o obniżenie wynagrodzenia należnego podwykonawcy czy też dokonania potrącenia z wynagrodzenia podwykonawcy.

Mając na uwadze powyższe rozstrzygnięto jak w punkcie I postanowienia.

Nie jest trafne stanowisko (...) sp. z.o.o, że warunek ewentualnej wypłaty świadczenia z depozytu jest niemożliwy do zrealizowania przez niego, z uwagi na utratę legitymacji do pozwania wnioskodawcy. Abstrahując od trafności koncepcji przyjętej przez tego uczestnika, co do utraty legitymacji, wskazać należy, że powództwa o zasądzenie nie są jedynymi dopuszczalnymi przez prawo. W praktyce spotyka się także powództwa o ustalenie, których rozstrzygnięcie również może spełniać wymogi prawomocnego orzeczenia sądu.

W niniejszej sprawie złożenie do depozytu nastąpiło przed uzyskaniem zezwolenia sądu. Okoliczność ta została stwierdzona w punkcie III postanowienia na podstawie art. 693² §2 i 3 k.p.c.

Zgodnie z art. 693¹⁶ k.p.c. na żądanie dłużnika, zgłoszone przed wydaniem przez sąd postanowienia o wydaniu depozytu, sąd przyzna mu od wierzyciela zwrot kosztów postępowania. W doktrynie trafnie podnosi się, że w postanowieniu o złożeniu przedmiotu świadczenia do depozytu sąd nie orzeka o kosztach; na tym etapie znajduje zastosowanie zasada określona w art. 520 § 1, co oznacza, że dłużnik ponosi koszty związane z jego udziałem w sprawie. Zgodnie z treścią komentowanego przepisu dopiero w sprawie o wydanie depozytu sąd – na żądanie dłużnika zgłoszone przed wydaniem postanowienia – przyzna mu od wierzyciela zwrot kosztów postępowania (por. Ereciński T. (red.), Gudowski J. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom IV. Postępowanie rozpoznawcze. Komentarz do art. art. 693¹⁶ k.p.c. teza 1 opubl. WK, 2016). Innymi słowy wniosek o przyznanie kosztów został już złożony ale jego rozpoznanie nastąpi dopiero w postępowaniu o wydanie depozytu.